

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna naročnina, Italija Lir 32.000
PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 41464	Letna inozemstvo Lir 50.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 35
	Poštno čekovni račun: šte. 11234499

Leto XXXIX. - Stev. 37 (1966)

Gorica - četrtek, 24. septembra 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Poučevanje katoliškega verouka v šoli Po ameriškem Daljnem zahodu

Predsedstvo italijanske škofovske konference je 5. septembra izdalo posebno izjavo o poučevanju katoliškega verouka v šoli. Izjava je odgovor na razne pomisleke laičnih krogov o tej zadevi.

Škofje, ki so v predsedstvu konference, pravijo, da so bili pripravljene novi programi za poučevanje katoliškega verouka v šoli v soglasju z določbami zadnjega konkordata. Nove programe za otroške vrste, za osnovno, nižjo srednjo in višjo šolo je potrdil s svojim dekretom predsednik republike. Novi programi popolnoma odgovarjajo namenom šole. Zato so škofje začuden, zakaj spet vstajajo zadevne polemike.

Tudi za to šolsko leto so se starši in dijaki popolnoma prostovoljno odločili za verouk v šoli. Priglasitev presega 90% in je ponekod celo višja kot v preteklem letu.

SKOFJE SO OPRAVIČENO ZAČUDENI

Škofje se vprašujejo, zakaj torej toliko nasprotovanja verouku v šoli. Ali niso katoliška načela del kulturne in zgodovinske dediščine italijanskega ljudstva? Ali ni srečanje s Kristusovim evangelijem, ki oznanja ljubezen, pravičnost in mir; ali ni dialog o osnovnih in temeljnih vprašanjih človeka, ki jih daje katoliška vera — ali ni vse to vredno, da je katoliški nauk prisoten v šoli?

Ali ni zajamčena popolna svoboda vesti in vzgojna odgovornost staršev za otroke, saj se vsako leto ponovi vpis za obiskovanje ali neobiskovanje katoliškega verouka v šoli?

Zakaj se ne upošteva izražena volja ogromne večine staršev in dijakov? Saj politiki ravno na podlagi ljudskega soglasja dobivajo pravico in dolžnost, da služijo domovini!

V državi, ki sloni na zakonitosti, se ne sme podcenjevati gornjega dejstva, ker bi sicer postavili v dvom osnovne vrednote, ki so temelj državne ustave in ki jamčijo demokratično sožitje.

Dolžno spoštovanje izbire tistih, ki se ne nameravajo poslužiti katoliškega verouka v šoli, ne sme voditi do omejevanja pravic onih, ki so se odločili za katoliški verouk.

GRE ZA NOVE RODOVE

Škofje potem nadaljujejo in pravijo, da želijo, naj se na vprašanje verouka gleda predvsem z vidika vzgojnih zahtev novih generacij. Katoliški verouk hoče skupaj z drugimi šolskimi predmeti prispevati k oblikovanju mladih, da bi bili moralno močni, odprti za potrebe drugih, sposobni pravilno uporabljati lastno svobodo, bogati notranjih vrednot. Primerno naj bi poznali vsebinsko verouka in bili pripravljeni na dialog v polnem spoštovanju mnenja drugih.

V izjavi je omenjeno, da so v preteklem šolskem letu v nekaterih šolah nastale težave, ker odgovorni niso znali organizirati nadomestne dejavnosti za tiste, ki katoliškega verouka ne obiskujejo. Škofje so večkrat svetovali, naj bo tem dijakom zagotovljen pouk pod vodstvom učiteljev, a vedno z določenim programom. Rešitev bi bila tudi individualno učenje, a vedno pod nadzorstvom.

Škofje ponovno potrjujejo, da so pripravljene sodelovati s šolskimi oblastmi, z učitelstvom in z družinami, da se v šoli pospešujejo pravi vzgojni načerti, ki odgovarjajo pričakovanju in potrebam gojenčev.

KAKO JE PRI NAS?

Priglasitev za obisk katoliškega verouka v šoli je zelo visoka. Zal, dobijo učenci in dijaki zelo malo ali nič verskega doživljanja v svojih družinah. Zdi se, da je v mnogih primerih tudi pri nas tako, kot tožijo kateheti v Sloveniji (Oznanjevalce, 1, str. 19): »Starši pripeljejo otroka k vpisu za verouk rekoč: Pripeljali smo ga, ker menimo, da se bo kaj dobrega naučil za življenje. Midva ga nisva do sedaj v verskih rečeh poučevala, ker tudi ne znava. Saj

znate to vi bolje opraviti! In tako imamo pred seboj otroka, ki še ni nikoli slišal besede o Bogu. Največkrat niti ne ve točno, po kaj je prišel in mi začnemo s poučevanjem brez tiste začetne odprtosti za Boga, za Jezusa Kristusa. Gre namreč za tisto doživetje in izkušnjo vere, ki naj bi jo otrok doživel ob svojih starših, domačih ali pa že tudi v krogu domačega občestva.«

Mislil pa, da moramo tudi mi začeti novo šolsko leto z njihovim pozivom: »Odpri srca božji besedi, da bo imel Sveti Duh v nas domovinsko pravico! Postanimo dobra njiva, da bo sejana beseda poglavna korenine, se razrasla in obrodila sadove plemenitega življenja!«

SZ

Razgovor o novi telovadnici

V Gorici smo pred odprtjem in blagoslovljivo nove telovadnice, ki je zrastle ob Katoliškem domu. Znano je, da je telovadnica vstala na pobudo in ob prizadevanju posebnega odbora, ki mu predseduje Andrej Kosič. Zato sem stopil do njega in ga našel v trgovini v Raštelu, sredi čevljev, škatal in seveda telefonskih pozivov.

Najprej, dragi Andrej, ti zastavim vprašanje: Zakaj ste začeli misliti na telovadnico, ko jih je že precej v našem mestu?

Misel na telovadnico je stara kot je star Katoliški dom. Saj je znano, da je že ob zidanju gledališke dvorane bila želja, da bi ta služila tudi za telovadnico. Predlog ni uspel, toda želja po telovadnici je ostala živa in se vsako toliko znova pojavljala. Razlog je bil predvsem ta, da bi naši mladini, ki se zbira v vrstah Olympie in skavtov, mogli nuditi lastne prostore za telovadbo. Do sedaj so morali hoditi okrog in iskati, kje je kaka telovadnica prosta za treninge, za nastope. Dajali so nam jih na voljo večkrat ob nemogočih urah in to za drag denar. Želeli smo imeti našo mladino skupaj in ji omogočiti redne treninge ob primernih urah. Pa tudi zato, da bi bili samostojni in bi naša mladina ne bila zaničevana in zapostavljena kot se je marsikdaj dogajalo. In še to: da bi športni center dopolnjeval kulturno dejavnost, ki se v Domu razvija.

Zamisel je gotovo lepa, toda ali bo telovadnica služila samo Olympii in skavtom?

Nikakor ne! Telovadnica bo odprta vsem športnim organizacijam in tudi zasebnim skupinam. Seveda pod določenimi pogoji. Možnosti bodo za gojitev odbojke, košarke, rekreativne telovadbe, lahke atletike in še kaj drugega.

Kako je bilo z gradnjo? Ni šala lotiti se tako drzne pobude, ko za tabo ne stoji nobena javna ustanova.

Kot sem že omenil, je misel o telovadnici tlela že dolgo. Prvič se je pojavila v javnosti leta 1978, ko so se nekateri pri odboru Katoliškega doma začeli ukvarjati z idejo o telovadnici. Toda ostalo je pri zamisli in pri prvih darovih, ki so v tistem letu znesli okoli 8 milijonov lir. To je bil prvi opornik, na katerega se je naslonil Odbor za gradnjo telovadnice leta 1983. Drugi opornik je bilo KTD (Katoliško tiskovno društvo), ki je kot lastnik Doma dalo na voljo zemljišče, ki naj bi na njem zrastle nova telovadnica. Tega leta se je namreč iz članov Olympie in drugih zastopnikov ustanovil poseben Odbor za gradnjo telovadnice, skupno osem ljudi. Ta odbor je zadevo krepko vzel v roke. Sklical je v novembru 1983 tiskovno konferenco v Palace Hotelu in na njej osvetlil idejo o telovadnici, obrazložil plan finansiranja in razgrnil tudi načrte. Te je izdelal inž. Lorenzo Marini iz Gradiške skupaj z arhitektom Adrianom Zupetom. Inž. Marini je kasneje tudi vodil vsa dela pri telovadnici in se izkazal za močno zavzetega moža.

Dela so se kaj kmalu začela in 25. februarja 1984 je nadškof Bommarco že bla-

Peti dan svojega potovanja po ameriškem Daljnem zahodu je papež Janez Pavel II. preživel v ponedeljek 14. septembra v zvezni državi Arizona, ki je od vseh ohranila največ prvotnega indijanskega prebivalstva. To je dežela rodu Apačev in Navajos, ki jih je za vselej proslavil nemški pisatelj Karl May.

ZELJE IN TEZAVE INDIJANCEV

Petnajst tisoč se jih je zbralo v pokritem stadionu prestolnice Arizone Phoenixu, da pozdravijo papeža, obenem pa, da mu izrazijo tudi svoje zahteve. V imenu vseh je spregovorila Alfretta Antone, iz rodu Pima, mati petih otrok, ki živi v indijanskem rezervatu San Francisco. Ob nav-

zočnosti edinega škofa indijanskega rodu v ZDA Donald E. Pelotta je sv. očetu povedala težnje in želje Indijancev.

Najprej: Ne želijo preživeti, ampak normalno živeti! Nato: Hočejo sami odločiti o svoji zemlji in usodi; nočejo biti zgolj folklorna zanimivost, ampak sestavni del družbe; zahtevajo spoštovanje svojih izročil. Zahtevajo pravični dostop do stanovanj, do zdravstvene oskrbe in do socialnega varstva, enakopravnost v obiskovanju šole. Potrebni so posebni ukrepi zoper mamila in alkoholizem, ki uničujeta indijansko prebivalstvo.

Kar se tiče verskega življenja, si želijo upoštevanja njihovih jezikov in bogoslužju, večje prisotnosti v hierarhiji Cerkev, tudi z lastnimi škofi in duhovniki, razglasitev med svetnike bl. Kateri Tekawithi iz rodu Mohavkov.

V odgovoru je sv. oče dejal, da je stvar pravice priznati krivice in razdejavanja indijanske skupnosti v preteklosti, čeprav so mnogi misijonarji, npr. frančiškan Junípero Serra, branili pravice domorodcev, »žal pa vsi člani Cerkev niso izpolnili svoje krščanske dolžnosti«. Nato je Indijancem zagotovil razumevanje in pomoč sedanje Cerkev in jim zaželel novo življenje »v pravičnosti, človekovem dostojanstvu, v ponosu lastnih izročil in v solidarnosti vse ostale Amerike«.

JASNA BESEDA AMERISKIM SKOFOM

Nadaljnji cilj papeževega potovanja je bila Kalifornija, ta v preteklosti skrivnostna dežela ob Tihem oceanu, ki so jo prvi odkrili Španci in dali tamkajšnjim krajem imena, ki so še danes v rabi: Los Angeles, Monterrey, San Francisco, San Diego, Sacramento in še in še. Blizu Los Angelesa pa je znano filmsko središče Hollywood.

V Los Angelesu, tem milijonskem velemestu se je papež sestal s predstavniki velikih ver, budisti, hinduisti, muslimani in judi, z mladimi in škofi. Tudi je v tem kraju posvetil vso državo Materi božji.

Najbolj je vsa javnost z zanimanjem pričakovala srečanje papeža s severnoameriškimi škofi, saj je znano, da so njihova mnenja v marsičem deljena. Kardinal J. Bernardin (po prednikih Furlan) je govoril sv. očetu o odnosu vesoljne Cerkev do krajevskih Cerkvá. Našel je glavne probleme, s katerimi se mora krajevna Cerkev soočati: velika vojaška moč ZDA, ki je prisotna po vsem svetu, neurejena družina, razporeka, visoki standard življenja, napredek zdravniške vede, ki je tako podaljšala življenje, psihološke in sociološke študije, položaj žene v sodobni družbi.

Nadškof J. Quinn iz San Francisca je omenil kritična stališča mnogih katoličanov »dobre volje« do nauka Cerkev glede spolne morale in se zavzel za sodobno podajanje in reševanje tega problema. Tretji, ki je spregovoril, je bil R. Weakland, nadškof iz Milwaukeeja. Pripada benediktinskemu redu in velja za škofa progresista. Obravnaval je zelo kritično vlogo žene in sploh laikov v Cerkví; da so premalo upoštevani in s premalo samostojnosti. Četrty je bil nadškof D. Pilarczyk iz Cincinnatija. Ta je predvsem obravnaval problem duhovnih poklicev.

Odgovor sv. očeta je bil jase: velika zmota je, če kdo meni, da je lahko dober katoličan, pa ne sprejema uradnega nauka učee Cerkev glede spolne in zakonske morale, razporeke in nove poroke ter splava. Kar se tiče teologije, imajo teologi vso pravico do raziskovanja, toda naslov katoliškega teologa zasluži le tisti, ki je pripravljen podvreči se avtoriteti pastirjev Cerkev. Zato je oporečništvu glede nauka Cerkev pravi nesmisel. Kar se tiče poslanstva žene, je njen delež v oznanjevanju evangelija bistven, ni pa poklicana k duhovništvu. Porajanje novih življenj je zadeva, ki zahteva naravne metode uravnavanja in Cerkev ostaja pri preroški okrožnici Pavla VI. »Humanae vitae«. Duhovni poklici zahtevajo vztrajno delo v zaupa-

nju v Gospodov klic in je treba zavračati »glasnike pesimizma«. Tudi homoseksualci ostajajo prej ko njih je 1500 — sprejel Cerkev, le prizadevajo naj se za evangeljsko zapoved čistosti.

S PREDSTAVNIKI SREDSTEV MNOZICNEGA OBVEŠČANJA

Blizu Los Angelesa je Hollywood, središče filmske industrije. Papež je njene predstavnike — bilo jih je 1500 — sprejel v hotelu Registry v Los Angelesu. Dejal jim je: »Vi ste voditelji in upravitelji neizmerne duhovne sile; ves svet je v vaših rokah. Oblast pa je obenem moč, ki proizvaja mnogo dobrega, a tudi slabega... Ne dopustite, da postane denar vaša edina skrb, kajti denar usuznjuje ne samo umetnost, ampak tudi duše. Glavni cilj vaše dejavnosti naj bo človekovo dostojanstvo. Uničuje ga, kdor povečuje nasilje in širi pornografijo. Vi lahko uničujete ali gradite. Cerkev vam nudi svoj izziv in svojo hvalo. Sprejmite njeno pomoč brez strahu!«

NA GROBU APOSTOLA INDIJANCEV

V četrtek 17. septembra se je papež na potu v drugo največje mesto Kalifornije San Francisco (700.000 prebivalcev) ustavil v kraju Monterrey ob zalivu istega imena. Kraj je povezan z imenom frančiškanskega misijonarja Junípera Serra, doma iz Balearov v Sredozemskem morju, ki je pri 35 letih leta 1700 prišel v te kraje in ustanovil misijonski postaji Monterrey in San Diego, zgodovina pa mu je dala častni naslov »apostol Kalifornije«. V helikopterju je papež obiskal njegov grob na misijonski postaji San Carlos Borromeo del Rio Carmelo in označil misijonarja kot velikega borca za pravice ameriških domorodcev, pri tem pa navedel njegovo »Representación« (Predstavitev) v 32 točkah, ki govori o misijonskem delu v Kaliforniji.

V Monterreyu je na rtiču Laguna seca imel mašo za tamkajšnje poljedelce in jih opozoril, da »pozabiti Boga je isto kot pospešiti smrt človeka in njegove civilizacije. Prav v času blagostanja pa se Boga tako hitro pozabi.« Tople besede je imel za poljedelce dinarje. Ze v sredo 16. septembra zvečer se je v Los Angelesu na Dodge stadionu spomnil teh dinarjev, »los indocumentados«, ki pridejo iz španske govorečih dežel brez vseh dokumentov in se potem naselijo v Kaliforniji. Pozval je oblasti, naj jim pomagajo vključiti se v družbo, jim dajo pravico do bivanja in spoštovanje njihovo dostojanstvo.

SODOBNA SODOMA

Nadškof J. Quinn je še posebno vztrajal na tem, da sv. oče v San Franciscu obišče tudi na Aidsu zbolele in jim tako nudi moralno oporo. To mesto šteje kar 80.000 registriranih homoseksualcev ter lezbijk. Prav med njimi pa se je nova, zaenkrat neozdravljiva bolezen, najbolj razmahnila. V tem mestu je od 35.000 obolelih v ZDA kar 3.500 oseb in vsak dan umreta vsaj dve.

Homoseksualci imajo v San Franciscu svojo lastno politično stranko, zastopnika v občinskem odboru in svojo banko. Papeža so zelo surovo in nekulturno sprejeli. Pričakali so ga pred baziliko nekdanje misijonske postaje Nuestra Señora de los Dolores, kjer je leta 1776 nastala prva krajevna naselbina. Medtem ko je sv. oče v baziliki imel ganljivo srečanje z 62 na Aidsu obolelimi — tudi dva duhovnika sta bila med njimi — in ljubeče stisnil k sebi štiriletnega Brendana O'Rourkeja, ki se je okužil s transfuzijo krvi, je zunaj kakih dva tisoč oseb zmerjal papeža. Mnogi so bila oblečeni kot redovniki in redovnice, ženske pa so si umetno povečale treh v zasmeh nosečnosti, vsi pa so vpili: »Prišel je nasilnik! Papeža pred leve! Katoličani morilci!« ipd. Res prizor, podoben onemu iz Jeruzalema na veliki petek: »Križaj ga, križaj ga!«

V baziliki pa je papež izrekel besede tolažbe: »Bog ljubi vse brez razlike. Vas, (Nadaljevanje na str. 2)

Nizkoten protislovanski pamflet

Ob Razkevi o izseljevanju Italijanov iz Istre, Reke in Dalmacije, ki je bila odprta pred zadnjim srečanjem istrskih beguncev, je bil izdan katalog, v katerem so tudi stavki anonimnega avtorja: »...tisočletje so ti Slovani obdelovali zemljo, pasli ovce in kozle... ne da bi stik z našo civilizacijo okrepil njihovo duhovno življenje... zato njihova navzočnost stoletja in stoletja sploh nima obraza, nima glasu... med njimi in nami so razlike, ki jih tudi krščanstvo ni moglo odpraviti... njihova miselnost primitivcev ne pozna zgodovinskih pravic in ne priznava našega tisočletnega dela...« In potem še: Italijani iz Istre, z Reke in iz Dalmacije naj bi se »borili« in »trpeli«, ker se niso hoteli odpovedati svojemu »življenju in duši« in »postati sužnji po imenu, definiciji in funkciji.«

Deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka je zaradi tega izredno sramotilnega in nizkotenega pamfleta vložil na predsedstvo deželnega odbora interpelacijo, v kateri med drugim vprašuje, kako in zakaj je Dežela sprejela pokroviteljstvo nad takim katalogom, obenem pa zahteva od člana deželnega odbora natančnih pojasnil.

K. Humar

V deželah zahodne Evrope

(4. nadaljevanje)

NEDELJSKI DAN V OXFORDU

Angleži jemljejo nedeljo zares, tj. kot Gospodov dan in dan počitka. Pa tudi molitve. Zato je Anglija ob nedeljah nenavadno mirna. Vse zaprto, le cerkve vabijo k bogoslužju; športne prireditve so vse — razen konjskih dirk — v soboto popoldne, tudi nogomet.

Zato je bilo tudi za nas najbolje, da napravimo v nedeljo 2. avgusta kak izlet. In smo izbrali vseučiliško mesto Oxford, 100 milj proti severozahodu. To mesto in Cambridge imata najbolj ugledni vseučilišči v Angliji. Kdor je tam doštudiral, ima v družbi poseben ugled. Tudi je za Angleže, pa tudi tujca, ki angleško govori, največja pohvala, če se reče o njem, da govori oxfordsko angleščino.

Posebnost Oxforda (kot tudi Cambridgea) so takoj »kolidži«, študentovski domovi. Mnogi so stari več stoletij. Ze njihov slog je nekaj izvirnega. Skoro vsi imajo lastno cerkev. Študentje uživajo samoupravo; predavanja seveda poslušajo in delajo izpite na sedežu univerze.

Oxford je torej še od srednjega veka izrazilo študentovsko mesto. Ti mu dajejo pečat. Seveda smo imeli v programu, da si nekatere od teh kolidžov ogledamo. Pa ni bilo nič s tem! Nedelja je dan počitka, tako so bila tudi njih vrata zaprta.

To izgubo smo si nadomestili s tem, da smo si takoj po kosilu (lastnik restavrantu ima italijanski priimek, a italijanščine ne zna več) ogledali dvorec Blenheim v bližini Oxforda. Stavba spominja na Versailles v malem. Tu se je rodil slavni Winston Churchill, ki izhaja iz rodu vojvodov Marlborough. Eden njih je odločilno porazil Špance v 18. stol. V dvorcu je zato priličje posvečeno spominskim slikam in predmetom iz Churchillovega življenja. Bogata razstava, ki pa bi zahtevala več časa za ogled.

Okoli dvorca je skrbno gojen park, ki ga Angleži radi obiskujejo, da se v njem razvedrijo. Tudi ob našem obisku jih ni manjkalo.

Na večer smo bili spet v Londonu. Prvič po treh dneh bivanja v Angliji smo lahko imeli sv. mašo. Opravili smo jo v kripti westminstrske katedrale. Prav zaželeli smo si duhovne okrepitve sredi tega potrošniškega mesta in anglikanske praznine. Naslednje jutro smo se vrnili in še enkrat imeli srečanje ob oltarju.

SREDNJEVEŠKA VEČERJA

Zadnji večer bivanja smo pa še prisostvovali srednjeveški folklorni večerji. Popeljali smo se onstran Towerskega mostu v gostinski prostor, ki je zgrajen na način srednjeveških grajskih soban. Večerja je potekala na način prireditve. Sprejela sta nas kralj Henrik VIII. in ena njegovih žena. Vsi služabniki so bili v nošah tistega časa. Med vsako jedjo — bilo jih je pet — je bil nastop pevec, pesalcev, glumačev in rokoborcev. Pijača: pivo, vino, jabolčnik, vse v lončkih. Krožniki iz gline; noži in vilice le kot pomožni pribor. Jedlo naj bi se na srednjeveški način, čim več s prsti. Cena za vse to: 30 funtov, tj. 36.000 lir.

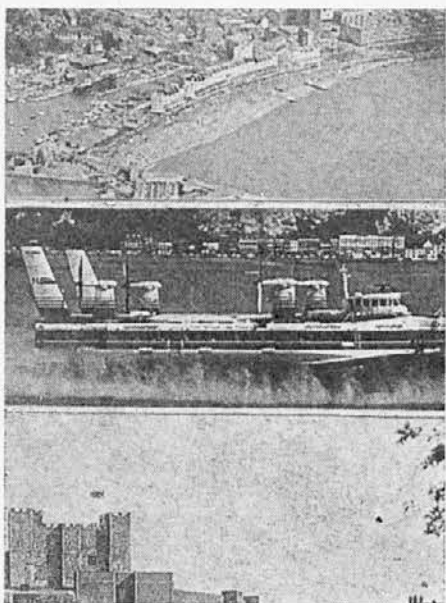
Na splošno večerja v obliki prireditve naših ljudi ni navdušila. Prvič je bilo vse preveč hrupno (zvočniki za srednjeveški prostor gotovo niso primerni), drugič pa jezika niso razumeli. Nemci so se bolje počutili. Pa verjetno predvsem zaradi pijače, ki je bila v neomejeni količini.

NAZAJ NA CELINO

V torek 4. avgusta se je bilo treba od Londona posloviti. Moram reči, da nikomur ni bilo žal, da se je odločil za to potovanje. Obogatil se je.

Kar se tiče vremena, se je Anglija še kar dobro izkazala. Dež smo imeli tretji in četrti dan dopoldne, drugače celo dosti sonca. Naj v zvezi z dežjem povem, da me je presenetil nekje pri železniški postaji Victoria, ko sem sam kolovratil tam okrog. Da bi se ogrel, sem si zaželel »štamparje« konjaka. Stopil sem v bar. Ura je bila deset dopoldne. Pa sem se obrisal pod nosom. Rekli so mi, da nič pred 11. uro. V Angliji je namreč tako, da se da dobiti alkoholne pijače le določene ure. Od 11. dop. do 2. popoldne in od 17.30 do 22.30. Tudi morajo imeti gostinski lokali za prodajo alkoholnih pijač posebno dovoljenje. Sedaj naj bi vlada Thatcherjeve te omejitve odpravila.

Po avtocesti smo spet prišli v Dower, se vkrcali, med vožnjo porinili kazalce za eno uro naprej in bili ob enih popoldne spet na trdnih tleh. Hitro smo brzeli skozi precej enolično pokrajino, a skrbno obdelano, proti Reimsu, srcu dežele Cham-

Dower ob Rokavskem prelivu, pristanišče za vstop v Anglijo

pagne, kjer pridelajo svetovno znano penoče vino šampanjec.

Seveda je prvi naš obisk po postanku veljal mogočni gotski katedrali, v kateri so kronali francoske kralje. V tem kraju je škof sv. Remigij krstil leta 496 frankovskega kralja Klodviga in tu je sv. Ivana Arška, Devica Orleanska imenovana, umestila po stoletni angleško-francoski vojni leta 1429 Karla VII. za francoskega kralja.

PROTI SVICI

Predzadnji dan potovanja je potekel skoro ves čas na vožnji. Do kosila smo morali priti v mesto Besançon, ki leži na slikovitem polotoku, ki ga je oblikovala reka Doubs ob vznožju gozdnatega pogorja Jura. Mesto se ponaša s katedralo v romanskem slogu, s starodavno univerzo in z urarsko dejavnostjo.

Po kosilu smo po uri vožnje prešli pogorje (višina do 1400 m) in vstopili v francoski del Švice. Ob Neuchatelskem jezeru, ki je eno večjih v Švici, smo z zahodne strani sredi popoldneva dospeli v Bern, kjer naj bi prenočili.

ŠVICARSKA ZVEZNA PRESTOLNICA

Legla mesta je izredno slikovita. Globoka struga reke Aar, ki prihaja z južne strani in ga skoro obkroži, mu daje svojo podobo. Že od 13. stol. samostojno mesto je kasneje postalo glavno mesto istoimenskega kantona in leta 1848 prestolnica švicarske konfederacije.

Bern spada v nemško govoreči del Švice. Po veri je protestantski. Za simbol ima medveda (Bär - medved, od tod Bern); po legendi je ustanovitelj mesta vojvoda Bertold von Zähringen mesto postavil leta 1191 na kraju, kjer je ubil medveda.

Zvečer smo doživeli presenečenje: pri večerji nas je pozdravila v slovenščini upravnica restavrantu. Je pač doma iz Slovenije. Tudi Bern je bil vsem zelo všeč, le škoda, da je nad nami že ležal občutek skorajšnjega zaključka potovanja.

ZADNI DAN

Zadnji dan je šlo vse bliskovito. Najprej do Zenevskega jezera proti Martignyju, kjer se spet francosko govori, nato skoz predor Velikega sv. Bernarda (ki ga je že

Zeitglockenturm - Stolp z uro na zvonove, simbol Berna, vstop v ulico Kramgasse, od leta 1250 glavni vhod v mesto. Posebnost ure je, da se štiri minute pred bitjem prikažejo od leta 1527 razne postave, ki nekako naznanjajo uro

Hanibal uporabil kot prelaz) v dolino Aosta, v Chatillonu kosilo slovesa, v Marijinem svetišču Madonna del Frassinio pri Peshchieri zasvalna sv. maša in XI. potovanje v priredbi »Katoliškega glasa« je bilo s tem zaključeno.

Za prihodnje leto sta bila sprejeta dva predloga. Ker smo v Marijinem letu, za tiste po suhem v Fatimo (mimo kraja Santiago de Compostella), na povratku Pilarska Mati božja v Zaragozi in Montserrat; po zraku pa v Sveto deželo. Nasvidenje torej na enem obeh potovanj ali, zakaj ne, kar na obeh!

Jože Jurak

OKNO V DANAŠNJI SVET

Ministrski predsednik G. Gorja se je skupno z zunanjim ministrom Andreottijem v Londonu sestal s Thatcherjevo in predlagal, da se preneha pošiljati orožje tako Iranu kot Iraku; seveda bi se k temu morale zavezati vse države, ki proizvajajo orožje, kar pa je malo verjetno. Obe vladi tudi smatrata kot koristno navzočnost britanskih in italijanskih ladij v Perzijskem zalivu. Predmet pogovorov je bil tudi sporazum, te dni sklenjen med Moskvo in Washingtonom glede odstranitve jedrskih raket srednjega in kratkega dometa. Za Andreottija je to lep korak naprej. Medtem pa se Italija pripravlja, da 1. oktobra za en mesec prevzame predsedstvo Varnostnega sveta.

Severnoameriški predsednik Reagan je na glavnem zasedanju OZN v New Yorku imel govor, v katerem se je dotaknil raznih mednarodnih vprašanj. Omenil je sporazum med ZDA in SZ za odstranitev jedrskih raket srednjega in kratkega dometa ter ga označil za zgodovinskega; glede vojne v Perzijskem zalivu je dejal, da bodo ZDA podprle sankcije proti Iranu, če ne sprejme resolucije Varnostnega sveta o prekinitvi sovražnosti. Obsodil je tudi sovjetsko vmešavanje v Afganistanu, vietnamsko v Kampučiji in marksistični režim v Nikaragvi, ki je le neoblegano orodje v sovjetskih rokah, zato bodo ZDA še naprej podpirale protisovjetske gverilce. Tudi je obtožil OZN, da je še vedno orodje v rokah držav Tretjega sveta in vzhodnega bloka.

Avstrijske državne železnice so glede varnosti na dobrem glasu, vendar tudi pri njih kdaj kaj spodleti. Tako sta na progi Dunaj-Salzburg čelno trčila dva brva vlaka s 300 potniki. Trije potniki so izgubili življenje, 65 pa je bilo ranjenih. Nesrečo je povzročilo napačno upravljanje tračnic ob izvajanju popravil na progi. Ves promet je bil zavoljo nesreče na progi prekinjen za polna dna dneva.

Vodja francoske skrajne desnice »Front National« Jean Marie Le Pen je pretekli teden močno razburil javnost s izjavami, da so bile plinske celice v nacističnih taboriščih (on da jih ni videl) samo drobci v zgodovini pobijanja v drugi vojni, ki je terjala 50 milijonov življenj, pol Evrope pa pustila »pod sovjetskim škornjem«. Obenem je izrazil dvom, da je bilo med zadnjo vojno pobitih šest milijonov Judov. Resnično število bodo zgodovinarji šele morali ugotoviti. Za Le Pena so nacistični zločini stvar preteklosti, komunicem pa je s svojimi zločini še vedno prisoten ter že 70 let svetu vsiljuje revščino, nasilje, zatiranje in smrt.

Nekje v Sredozemlju je uspelo agentom severnoameriške tajne službe (FBI) aretirati libanonskega šiiita Fawaza Younisa, ki je predlanskim preusmeril jordanško potniško letalo, na katerem so bili 4 ameriški državljani, najprej na Ciper, potem v Tunizijo, na Sicilijo, nazadnje pa v Bejrut, kjer je s pajdaši letalo razstrelil in potem izginil. Obstaja možnost, da bo Libanonec zamenjan s katerim šestih Američanov, ki so v rokah šiiitov v Bejrutu.

V torek 22. septembra je minilo sedem let, ko je izbruhnila vojna med Irakom in Iranom. Irak je odgovoril na iransko bombardiranje Basre s splošnim napadom na perzijska mesta, imel sprva uspehe, nato pa se začel umikati na lastno ozemlje. Danes sta obe državi zadolženi vsaka za 70 milijard dolarjev. Medtem, ko bi Irak rad prišel do premirja, so pa v Teheranu za to povsem gluhi. Vztrajno zahtevajo, da Irak označijo za začetnika vojne, kajti s tem bi moral Irak izplačati tudi vso vojno odškodnino.

Bivši veliki mojster prostozidarske lože P (Propaganda) 2 Licio Gelli se je predal švicarskim oblastem, ki ga bodo sodile zaradi pobega iz kaznilnice pri Champ Dollonu 10. avgusta 1983. Tedaj so njegovi

Prijatelj revežev

Abbé Pierre, dobrotnik in prijatelj mnogih pariških revežev, je 5. avgusta praznoval 75. rojstni dan. Bil je član odporniškega gibanja, nato pa je začel pomagati mladim z roba družbe. Zavzemal se je tudi za bolne in revne.

Ljubezen do teh ljudi je v sebi začutil že v mladosti in je že kot mlad kapucin, obenem pa sin bogatega tovarnarja, razdelil veliko bogastvo med reveže.

Njegovo pravo ime je Henry Antoine Grouès, po vsem svetu pa je zaradi svojega dobredelnega dela med pariškimi in drugimi »obrobniki« zaslovel zlasti kot abbé Pierre. Zanje je tudi zbiral cunje po velemestu, ki jih je nato prodajal papirnicam in z izkupičkom pomagal revežem.

svojci podkupili nekega paznika, da mu je omogočil beg. K predaji je Gellija verjetno prisililo njegovo slabo zdravstveno stanje, saj ima obolelo srčno mišico. Italijansko sodstvo očita Gelliju marsikaj: po loži P2 naj bi bil vpleten pri raznih finančnih aferah, v nekaj umorov političnega značaja in v pokol na bolonjski postaji. Vendar se trenutno Gelliju ni treba bati: čaka ga sojenje in zapor (če ga bo sploh videl) v Švici, kasneje pa se bo že našla spet kaka možnost, da ne pride do izročitve. Ne bo prvič tako.

Sporazum o jedrskih raketah

Severnoameriški predsednik Reagan je na tiskovni konferenci objavil, da je bil po treh dneh pogovorov med zunanjima ministroma ZDA in Sovjetske zveze Shultzom in Sevardnadzejem dosežen načelni sporazum o odpravi vseh jedrskih raket srednjega in kratkega dometa. Podpisala pa naj bi ga Reagan in Gorbačov na prihodnjem vrhunskem srečanju v Washingtonu. Iz sporazuma so pa črtali zahodnonemške rakete Pershing Al. Glede teh je zahodnonemški koncler Kohl obljubil, da jih bodo demontirali takoj po podpisu sporazuma med ZDA in SZ.

ZDA v bistvu nimajo raket kratkega dometa, SZ pa v Evropi 60 SS-12 z dometom 900 km, 40 pa na meji z LR Kitajsko. Poleg tega imajo Sovjeti še 50 raket SS-23 z dometom 500 km. Kar se tiče raket srednjega dometa jih imajo ZDA v ZR Nemčiji 108 z eno konico pershing 2 (domet 1.800 km), v Vel. Britaniji, Italiji in Belgiji pa 208 raket cruise z dometom 2.500 km. SZ pa ima 441 raket SS-20 s tremi konicami in dometom 4.500 km ter 112 raket SS-4 z eno konico in dometom dva tisoč km.

Kardinal Ratzinger v Afriki

Prefekt Kongregacije za verski nauk kardinal Ratzinger se je mudil na večdnevem pastoralnem obisku v Afriki. V Kinšasi se je srečal s predsedniki oziroma zastopniki komisij za verske zadeve afriških škofovskih konferenc. Z njimi je razpravljal o sodobnih afriških teoloških tokovih in delovanju Cerkve na črni celini.

Kardinal je tudi predaval o temeljnih načelih vcepjanja krščanske vere v različne kulture, tajnik Kongregacije za verski nauk nadškof Alberto Bovone pa je govoril o bistvu in smernicah dela komisij za vero pri afriških škofovskih konferencah.

Srečanje v Kinšasi je drugo te vrste. Prvo je bilo marca 1984 v kolumbijski prestolnici Bogoti, kjer se je kardinal Ratzinger sestal s predstavniki komisij za vero latinskoameriških škofovskih konferenc. Apostolski sedež želi s takšnimi pastoralnimi stiki doseči pozitivno predstavljanje in posredovanje katoliškega nauka in obenem učinkovito obrambo pred širjenjem zmot ter njihovim vtihotapljanjem v katoliški nauk.

Gorbačov ima verno mater

Predsednikova mati Jevrosima je stara 75 let. V rodnem mestu redno obiskuje pravoslavno cerkev. Pogosto sedi pred cerkvenimi vrati in prodaja cvetje. Skrbi, da ne pride do tatvin. Obiskovalce cerkve opozarja na dostojno obleko. (Po Glasu koncila, št. 35)

Zahvala in vabilo

Ko se Odbor za gradnjo nove telovadnice ob Katoliškem domu zahvaljuje vsem dobrotnikom, vabi na odprtje ne samo znane, ampak tudi tiste, ki so mu neznani in jim zato ni mogel nasloviti posebnega vabila.

Po Daljnem zahodu

(nadaljevanje s 1. strani)

ki čutite težo let; vas, ki ste zboleli na Aidsu; vas, ki skrbite zanje; v duhu sv. Frančiška vas pozivam, odprite svoja srca božji ljubezni, odzovite se ji s svojimi molitvami in dobrimi deli.

Toda San Francisco ni samo greh. Je tudi ljubezen do Boga in bližnjega. To se je pokazalo v stolnici St. Mary, kjer so se zbrali predstavniki laičkih katoliških organizacij iz vseh 184 severnoameriških škofij. Tri tisoč jih je bilo. Sv. oče jih je opozoril, da je po nauku zadnjega koncila poslanstvo laikov iskati božje kraljestvo ob dotiku s časnimi stvarmi in jih usmerjati k Bogu. Vedno ostaja v življenju Cerkve kot najbolj pomembna ustanova družina, nositeljica življenja in ljubezni. Pri tem ima žena svoje nenadomestljivo poslanstvo.

V MESTU AVTOMOBILSKE INDUSTRIJE

V petek 18. septembra je sv. oče dal slovo sončni Kaliforniji. Letalo ga je poneslo proti vzhodu v Detroit, mesto ob Velikih jezerih na meji s Kanado. Tam živi močna poljska skupnost (po poreklu jih je 600.000), mestno prebivalstvo pa sestavlja kar 72 narodnostnih skupnosti. Detroit je znan tudi po svoji avtomobilski industriji. V njem imajo svoj sedež družbe Ford, Chrysler in General Motors. Značilnost Detroita je tudi zelo močna črnska prisotnost, saj jih je kar 63 % prebivalstva.

Naravno je bilo, da se je srečal s svojimi rojaki; govoril jim je o dveh domovinah, sedanji in njihovih očetov; pozdravil je tudi pripadnike ukrajinskega občestva in omenil tisočletnico njih pokristjanjenja. Na trgu Hart je govoril o pomenu mednarodne solidarnosti in pohvalil poslanstvo organizacije Združenih narodov.

Posebno veselje za papeža je pomenilo srečanje z diakoni. Teh je trenutno v ZDA osem tisoč, 2.300 pa se jih na diakonatu pripravljajo. Prisotne, bilo jih je tri tisoč z ženami, je pozval, naj vidijo v svojem služenju Cerkvi trojno nalogo: oznanjevanje božje besede, službo ob oltarju, izkazovanje dobredelnosti. In naj s svojim vzglednim družinskim življenjem utrjujejo nerazvezljivost zakona in pomagajo k prenovi družbenega okolja.

Sv. mašo je opravil na stadionu Silverdome in ameriškim katoličanom predložil »Vero božjega ljudstva«, ki jo je papež Pavel VI. razglasil 30. junija 1968.

Ob slovesu, prisoten je bil tudi podpredsednik ZDA Bush, je izrekel svarilne besede: »Amerika, brani življenje, če hočeš, da bodo vladali povsod pravica, resnična svoboda in trajen mir. Resnična preizkušnja tvoje veličine je braniti življenje vsake osebe, zlasti še ne rojene. Le tako boš uspešna v vseh akcijah, ki jih podvemaš, ko hraniš lačne, sprejemaš begunce, braniš pravice manjšin, pospejuješ družbeni razvoj in položaj ženske v družbi, se boriš ob zakoniti samobrambi za razorožitev sveta.«

MED KANADSKIMI INDIJANCI

Te bi moral obiskati že pred tremi leti, ko je prišel v Kanado, pa mu je snežni metej to preprečil. Zato jim je obljubil, da jih bo obiskal ob prvi dani priložnosti. V nedeljo 20. septembra je to obljubo izpolnil.

Več tisoč Indijancev iz rodov Dena, Inuit, Metis in Kris ga je dočakalo v Fort Simpsonu, ob sotočju rek Liard in MacKenzie na visokem kanadskem severu. Prišli so iz gozdov, s prerij in pokrajini, ki jih pokriva večni led. »Prišel sem,« jim je dejal, »kot vaš prijatelj, da vam zagotovim naklonjenost Cerkve, razglasim vaše dostojanstvo in nastopim v obrambo vaše usode. Imate vso pravico, da ohranite svojo kulturo z njeno tradicijo in običaji.«

Se isti dan je papež odpotoval v Rim. J. K.

Poziv haitskih škofov

Škofovska konferenca na otoški državi Haiti v Karibskem morju (Srednja Amerika) je pozvala vse družbene sile na otoku k dialogu in odpravljanju hudih težav. Med oblastjo in ljudstvom zija vse večje brežino in nosilci posameznih političnih funkcij se vedno bolj surovo obnašajo. Vse prizadete strani morajo odvreči oholost in trmoglavost ter biti pripravljene kaj popustiti. Škofje globoko obžalujejo oboje in druga nasilna dejanja, ki so nedavno okrvavila Haiti. Treba je razorožiti vse, ki nezakonito nosijo orožje. Vojaki naj ne posegajo po puškah brez razsodnosti in policija naj ne pozabi na svojo nalogo, da varuje človeška življenja in premoženje. Vsem naj bodo zajamčene osnovne človekove pravice.

Obnovljeni bogoslužni prostor v Ricmanjih

V Ricmanjih je bil 14. septembra letos prirčen družinski praznik ob zaključku obnovitvenih del v kapeli Šolskih sester. Škofov vikar dr. Lojze Škerl je blagoslovil nove podobe križa, sv. Družine in križevega pota. Sledila je evharistična daritev, pri kateri je somaševal domači župnik dr. Angel Kosmač in so prepevale sestre.

Bogoslužni prostor je preoblikoval v umetniško enoto in harmonijo slovenski likovnik Edi Zerjal iz Rojana. Po njegovem načrtu pa je mizar Zorko Jurjevič iz Doline izdelal vse, kar je lesenega in to čim bolj funkcionalno v plemenitem mahagoniju: klopi, ambon, lestence in drugo. Kot v božjepotni cerkvi sv. Jožefa je tudi v tej kapeli upodobljena sv. Družina na poti v Egipt. Dogodek se nam predstavi v svetlih in toplih barvah velike vetrate: bel konj in vnožeje prestola nam lepo nakaže kraljevske potomstvo Odršenika. Z naročja mlade matere nas gleda veselo Dete, z dvignjeno roko nas ogovarja kot božji učitelj. Pred njim pa stova, zavedajoč se svoje odgovornosti, sv. Jožef. Cela skupina vzbuja zaupanje v božjo pomoč.

Ob steni na levi strani oltarja visi križ, izdelan z grafično tehniko jedkanice v cinkovi plošči. Pred križem obstaneš in se zamisliš v Kristusov obraz, ki tiho govori o globoki vdanosti. Zda ti pogled obstane še ob krepkih rokah, ki se križijo v bolečinah in vedno bolj spoznavajo odresilno moč trpljenja.

Nad križanim zagledaš simbol goloba — znamenje Sv. Duha —, to ti razloži, da je Kristusova smrt na križu največje dejanje ljubezni in Sv. Duh je Bog ljubezni.

Na desni strani prezbiterja stoji v pozlačenem prostoru in na lesenem stojalu tabernakelj. Jedkana plošča v ozadju daje tabernaklju pomenljivo obeležje: je kot velika hostija, ki se v mnogih manjših razdaja celemu svetu. Je kot veliko sonce, ki ogreva naše duhovno življenje. V koncentričnih krogih sklenjene hostije ti nanznanja, da je Evharistija vir edinosti med kristjani.

Dr. Škerl nam je v mašni homiliji lepo povezal podobe sakralnega prostora. Osvetlil nam je odresilno vrednost križa in trpljenja, s katerim se sreča vsak človek. Sveta Družina pa naj bo današnjim družinam še posebno zgled zvestobe in medsebojne ljubezni.

Po maši smo se vsi, skupaj s sorodniki obeh umetnikov in nekaj župljanov, ustavili v prijetni družbi in zakuski. Vsi smo bili vidno ganjeni. Odkrili smo, da sta se oba ustvarjalca med svojim delom čudovito ujemala in pri ureditvi čudovitih zamisli nista gledala ne na čas in ne na žrtve.

Ko pridete v Ricmanje, si lahko ogledate tudi ta mali bogoslužni prostor, ki je prišel iz rok tukajšnjih slovenskih umetnikov. Ustavite se v premišljevanju in molitvi, kajti sakralna umetnost doseže v polni meri svoj namen, če se človek z njeno pomočjo približa Bogu.

s. Gabrijela Konclija

Zasedanje deželnega tajništva Slovenske skupnosti

V petek 19. septembra je zasedalo v Nabrežini deželno tajništvo SSK. Uvodno poročilo je imel deželni tajnik Ivo Jevnikar, ki je ob 40-letnici mirovne pogodbe poudaril, da smo Slovenci ves ta čas hočeš nočeš podvrženi asimilacijski politiki, ker niso bile izpolnjene obljube in obveznosti o celoviti zaščiti manjšine. Tajništvo je ob tem obsodilo žaljive izruhe in zlorabe, ki prihajajo na dan oh shodu istrskih beguncev.

Deželni tajnik in deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka sta nato obišrno poročala o delu deželne uprave in o stikih s strankami deželne šeststrankarske koalicije. Na dnevnem redu je bila obravnava osnutka vsedržavnega zakona o obmejnih področjih, osnutka ustavnega zakona o datumu prihodnjih deželnih volitev, zavrnitve deželnega zakona o goratih področjih, polemike o deželni enotnosti, deželnih zakonskih osnutkov o preustroju deželnih uradov in ustanov ter o decentralizaciji pristojnosti.

Glede zakona o goratih področjih so na seji poudarili zaslug SSK, ki se je ves čas obravnavale omenjenega osnutka odločno upirala zamislim, da bi se odpravili Kraška in Briška gorska skupnost.

Osrednji del seje je bil posvečen vprašanju globalne zaščite. V poletnem času je imela SSK na deželni ravni razgovore s predstavništvi SKGZ, PSI, PCI, SSO, SSO, pred dnevi pa ponovno s PSI. V kratkem bi moralo priti tudi do sestanka z DC. Deželna pravna komisija SSK je že na delu za delno izpolnitev osnutka SSK o globalni zaščiti, ki ga bodo v parlamentu

predložili prijateljski zastopniki manjšinskih strank.

O kaki postopnosti je mogoče govoriti le ob točno določenih rokih za izvajanje ali ob posebnih potrebah za prilagajanje položaju, npr. glede šolstva v videmski pokrajini, nikakor pa SSK ne sprejema postopnosti kot osnovne usmerjenosti zaščitnih določil. 40 let čakanja na zaščito je namreč dovolj.

Deželno tajništvo je obenem izrazilo mnenje, da je v tem trenutku potreben še izreden finančni ukrep države za rešitev nekaterih perečih vprašanj, ki jih povzroča še vedno odsotna celovita zaščita. Gre za krizo Slovenskega stalnega gledališča, za prilagoditev nekaterih dvoran novim varnostnim predpisom, za druge potrebe na kulturnem področju in na področju zasebnega šolstva v Benečiji.

V nadaljevanju seje so člani deželnega tajništva razpravljali še o prihodnjem delu na deželni ravni. Prof. Andrej Bratuž je poročal o seminarju manjšinske zveze v Bruslju, na katerem je zastopal SSK. V okviru Primorskih dnevov na Koroškem bo 17. in 18. oktobra obisk izvoljenih predstavnikov SSK pri Klubu slovenskih občinskih odbornikov na Koroškem. To bo vrnitev obiska koroškim občinskim svetovalcem in državnemu poslancu K. Smolletu, ki so bili lani v tem času gostje SSK na Tržaškem in Goriškem.

Čestitke

Stefan Bembi je v soboto 19. septembra na konservatoriju Tartini v Trstu dovršil z odličnim uspehom študij klavirja. Članice in člani cerkvenega zbora v Rojani mu k uspehu iskreno čestitajo.

Dva življenjska jubileja

V preteklih dneh sta slavila visoka življenjska jubileja dva vidna predstavnika tistih slovenskih politikov na Tržaškem, ki so v povojnih letih postavljali temelje in utrjevali samostojno politično nastopanje demokratičnih Slovencev.

Dne 6. septembra je dopolnil 85. leto dr. Teofil Simič. Rodil se je v Biljani v Brdih leta 1902 in se pred vojno narodno-obrambno udeleževal na Goriškem. Zato je bil dvakrat interniran in štirikrat zaprt. Po vojni je delal kot časninar na tržaškem radiu. Na ustanovnem občnem zboru 20. julija 1947 je postal predsednik Združenja slovenskih in hrvaških krščanskih socialcev, torej predhodnika Slovenske krščanske socialne zveze. Pri obeh organizacijah je bil duša duhovnik Peter Šorli, ki je 19. januarja tudi že praznoval 85. letnico. Dr. Simič je bil nato predsednik Slovenske katoliške skupnosti in viden predstavnik Slovenske skupnosti. Med drugim jo je zastopal v tržaškem občinskem svetu od 1960 do 1966.

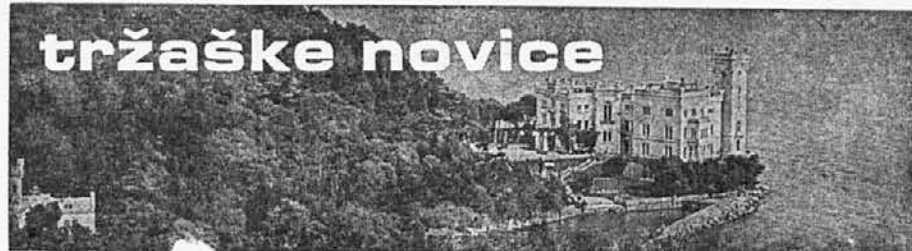
Dr. Matej Poštovan pa je 19. septembra praznoval 75. letnico. Rodil se je leta 1912 v Ivanjševcih pri Gornji Radgoni. Z dr. Simičem ga povezuje doktorat iz prava in povojno delo na časninarskem oddelku tržaškega radia, kjer je bil dr. Poštovan v letih 1972-77 načelnik govorjenih sporedov. Z javnim delom, politiko in časninarskim je začel že zgodaj v osrednji Sloveniji. Na Tržaškem je nastopil kot slavnostni govornik že na ustanovnem občnem zboru Slovenske krščanske socialne zveze 1. avgusta 1948. Zelo aktivno pa se je vključil v politiko v začetku šestdesetih let.

Odmevi na Drago 1987 Slovenski parlament treh Slovenij

KDO JE NAJMANJ SVOBODEN

V soboto 5. septembra je nastopil v »Dragi« predavatelj, o katerem je bila beseda. S predavanjem »S Prešernom pod Južnim križem«, se je predstavil predstavnik novega rodu slovenske politične emigracije, docent na pravni fakulteti univerze v Buenos Airesu, dr. Andrej Fink. Blestel je kot govornik, kot poznavalec slovenskega jezika in slovenskega slovstva, saj se je močno opiral na Prešerna, Cankarja, Župančiča, pa na Spomenko Hribar in nekatere sodobne pisatelje iz osrednje Slovenije prav tako.

»Zakaj v Argentini Prešeren?« se je vprašal dr. Fink. »V Prešernu se steka vse: klasika in prirčna ljubezen, iskanje prostosti in čut za ostro kritiko in je zato pravi simbol trpečega slovenstva.« Njegov stavek: »Najhuje je, če človek misli, da je

Begunski shod v Trstu

V nedeljo 20. septembra se je z množičnim shodom kakih 15.000 ljudi na trgu Unità zaključil shod beguncev iz Istre, Reke in Dalmacije. V imenu rimske vlade se ga je udeležil minister Santuz. V svojem govoru je poudaril pomen mednarodnega sodelovanja ter obsodil vojno kot sredstvo za razreševanje mednarodnih sporov. Tudi predsednik deželnega odbora Biasutti se je izrazil v istem smislu.

Drugačen duh pa je velj iz besed Silvia Delbella, ki je predsednik Unije Istranov, in Giorgia Cobollija, Koprčana po rodu. Slednji je dejal, da vzdržuje upanje na revizijo mednarodne pravice, vse pogodbe od Pariza do Osima pa je označil za »krivične in sramotne«. Delbello pa je s svoje strani izrazil željo, da bi se rad »nekega dne vrnil v miru in pravičnosti«, čeprav je »zdaj vrnitev objektivno neuresničljiva«.

Bili sta tudi dve verski svečanosti. V nedeljo dopoldne se je pri bazoviški foibi zbralo štiri tisoč oseb, frančiškan Flaminio Rocchi, eden izmed ustanoviteljev osrednje begunske organizacije Associazione nazionale Venezia Giulia e Dalmazia pa je opravil nekakšen križev pot, ki ga je sam sestavil za to priložnost. Pri tem je stalno vzporejal italijanstvo s krščanstvom, junaštvo pa z mučeništvom.

Na kraju svečanosti je nastopil tudi tržaški škof Bellomi, ki pa je ozrače zagrenjenosti presekal z ugotovitvijo, da se dá zlo resnično premagati le z dobrim

ter vzkljnil: »Prisezimo, da bomo vedno pripadali novemu človeštvu, da bomo bratsko ljubili vse sinove te zemlje!« Podobne misli je izrekel tudi v pridigi med slovesno mašo, ki jo je popoldne sodaroval z goriškim nadškofom Bommarcom pred stolnico sv. Justa.

Delegacija SSK pri tržaškem pokrajinskem odborniku

8. septembra je pokrajinski odbornik za šolstvo Cavicchioli sprejel delegacijo Slovenske skupnosti, v kateri so bili tajnik mestne sekcije dr. Peter Močnik in predstavnik Mladinske sekcije Silvija Callin in David Slobec. Spremljal jih je odbornik za kulturo prof. Zorko Harej.

Predmet pogovora je bilo popravilo sedmih učilnic v drugem nadstropju paviljona »B« bivše umobolnice, v katere bi se morali vseliti razredi Trgovskega zavoda Ziga Zois. Člani delegacije so odločno protestirali zaradi zavlačevanja z deli, ki jih je pokrajinska uprava obljubila že pred enim letom.

Odbornik Cavicchioli je v odgovoru povedal, da sta na zadnji seji odbornik za javna dela inž. Cervesi in pokrajinski tajnik trdno zagotovila, da bodo omenjena popravila stekla že v septembru in bodo predvidoma končana do novembrskih praznikov.

Člani delegacije so vzeli na znanje stališče odbora, so pa dodali, da bodo v primeru, da bi tudi tokrat šlo za gole obljube, napravili svoje zaključke in primerne ukrepe za zaščito pravic. - P. M.

Opčine

V nedeljo 20. septembra je bil v organizaciji PD Tabor na Opčinah že tradicionalni praznik članov tamkajšnje Hranilnice in posojilnice. Vabilu tega uspešnega slovenskega denarnega zavoda so se odzvali številni zadrugarji in njihovi družinski člani. Poskrbljeno je bilo za kulturni in zabavni program.

Na prazniku je prisotne pozdravil predsednik upravnega sveta HPO Pavel Milič, ki je najprej poudaril pomen takih srečanj, nato pa vse povabil, naj še naprej ostanejo zvesti svojemu domačemu denarnemu zavodu. Z zadovoljstvom je tudi naglasil, da zidarska dela za nov sedež redno potekajo.

Srečanje evropskih škofov

Oktober 1989 nameravajo škofje privedi »simpozij evropskih škofov« (to bo že sedmi simpozij). Na njem naj bi obravnavali vprašanje, kako verniki sprejemajo rojstvo človeka in smrt in kako ob teh dveh trenutkih življenja Cerkev označja Kristusov evangelij.

Škofje so se tudi pogovarjali o 4. evropskem škofovskem srečanju, ki bo v Vzhodni Nemčiji v Erfurtu jeseni 1988. Pripravljata ga zveza katoliških škofov in zveza protestantskih cerkva. Pogovorili naj bi se o molitvi očenaša s posebno mislijo na tisti del, ki govori o prošnji, da bi prišlo božje kraljestvo. Zvezi sta ustanovili tudi odbor, ki naj bi študiral vprašanje vedno večje navzočnosti muslimanov v Evropi.

Zborovanje se je končalo s somaševanjem udeležencev in nizozemskih škofov v baziliki mesta Laren. Prihodnje leto bo zborovanje septembra v Stockholmu na Švedskem.

sicer ponovno izrazil svojo protisocialistično naravnost, ni pa z njim polemiziralo, kaj šele, da bi v zvezi s tem omenjalo kakšno zadrego »Drage«.

Edino netočnost Delovega članka je zaslediti v tem, da Finku blago očita protisocializem, kar pa predavatelj ni omenil niti z besedico, je pa odločno povedal, da je proti komunizmu, česar »Delo ni napisalo. Skratka: uradni režimski dnevnik iz Ljubljane zavzame do Finka veliko večjo strpnost kot domnevno iz Ljubljane nepogojeni tržaški dnevnik. Nenavadna nepogojenost zamejskih Slovencev!

Ali pa: drugi časninar iz Trsta, ki se je celo oglašil k razpravi po Finkovem predavanju, je očital predavatelju, da bi končno že lahko pustil pri miru domobrnce, češ, pozabimo že enkrat! Ljubljansko »Delo« pa se ob ta del predavanja ni spotaknilo.

In nazadnje: vse to je v stilu »zadreg« v »Dragi«. V Ljubljani je tednik Mladina že lani poleti objavil intervju z Zdenkom Zavadlavom, oficirjem OZNE, ki je spremljal transporte domobrncev in s pogajal-

Z GORIŠKEGA

Zadnje delo kiparja Negovana Nemca

V Novi Gorici so v parku ob Kidričevi cesti odkrili spomenik Radu Simonitiju. Obeležje je delo Negovana Nemca in sicer zadnje njegovo delo. Ta naš primorski umetnik je bil doma iz Bilj, kjer je imel družino in si omislil tudi sodoben atelje. Kot kipar se je že močno uveljavil v slovenski javnosti in tudi v inozemstvu. Lani je razstavjal tudi v goriškem Avditoriju. Kot kipar je ustvaril številna dela, ki so razsejana po slovenski zemlji. Toda kaka dva meseca tega je na Kekcu nesrečno padel, se udaril v glavo in ostal nezavesten do smrti. Umrl je komaj 40 let star. Pokopali so ga v Biljah. Njegovo zadnje delo je bil ravno kip R. Simonitija.

Rado Simoniti je bil doma iz Medane in kot dijak bil velik prijatelj s pok. prof. Mirkom Filejem. Med vojno je ustanovil in vodil pevski zbor »Srečko Kosovele«, ob vojni pa se je uveljavil kot komponist. Ob odkritju spomenika je imel slavnostni govor Ivan Silič, pel pa je zbor »PINKO TOMAŽIČ« iz Trsta pod vodstvom Oskarja Kjudra.

† Pepi Gradnik

Na Vrhniki, kjer je zadnje leto stanoval pri sestri, je v 90. letu starosti umrl Pepi Gradnik, brat pesnika Alojza in oče Gradmira Gradnika, ki se uspešno udeležuje v goriški in deželni SSK.

Pokojni Pepi Gradnik je bil kremenit in pokončen značaj, skoro do zadnjega trdnega zdravja. V življenju je mnogo izkusil. Saj je kot župan v Medani v fašističnih časih doživel, da so ga oblasti zaradi slovenstva odstavile. Vendar je ostal politično in vsestransko delaven v domači vasi, kjer je užival splošen ugled. Bil je tudi interniran v južno Italijo. Med drugo svetovno vojno pa se je po srečnem naključju izognil najhujšemu.

Kako ga je narod cenil in spoštoval, se je pokazalo ob njegovem pogrebu v Medani v soboto 19. sept. popoldne, ko se je zbralo zelo veliko ljudi, da so ga pospremili k zadnjemu počitku v družinski grobnici. Obrede v cerkvi je opravil domači župnik G. Rudež, v slovo pa so mu občuteno peli medanski pevci.

★

Zlatomašnik v Slovenski Benečiji

V nedeljo 10. avgusta so v župniji Matajur obhajali posebno slovesno praznik sv. Lovrenca: združili so cerkveni shod z zlatim jubilejem domačega župnika msgr. Paskvala Guiona, ki je pred 50 leti prišel v to gorsko župnijo. Rojen leta 1909 je pel novo mašo v AŽli leta 1933. Čez štiri leta je prišel v župnijo Matajur in tu ostal do danes; v Matajuru je imel tudi zlato mašo. Guion je eden redkih »Cedermacev«, ki ima v cerkvi vse slovensko.

V zaščani iz Matajura se veselimo tudi mi, da msgr. Guion pase ovčice že toliko let in želimo, da bi jih pasel še »puno« let čil in zdrav.

Verski mozaik izraelske države

Po trditvi pravoslavneka informativnega biltena »Episkesis«, ki izhaja v Zenevi, živi danes v Izraelu poleg treh milijonov Judov in milijona muslimanov samo še 125.000 kristjanov. Od teh je največ — 40.000 — z Apostolskim sedežem združenih melkitov, sledijo pa jim pravoslavni verniki in katoličani zahodnega obreda ter še manjše krščanske verske skupnosti.

cem Hočevarjem, ki je povedal podrobnosti, kako je prišlo na Koroškem do predaje domobrncev partizanom, da ne omenjamo že znanih intervencij slovenskih pisateljev, ki so problem vetrinjske tragedije načeli pred štirimi leti s predavanjem Spomenke Hribar v Mariboru.

K debati po predavanju dr. Finka se je oglašil tudi znan pisatelj iz Ljubljane in predavatelju očital, da se domobranci in drugi politični emigranti v letih po vojni niso menili za oporečniške pisatelje, ki so gnili po jugoslovanskih zaporih.

Kljub napadu zamejskega tiska pa dr. Fink ni govoril prvenstveno o domobrancstvu, marveč o svojem slovenstvu v Argentini. V nasprotju z dr. Suslom, ki je dejal: »Sem Američan, ne Slovenec, le svojega slovenskega porekla se zavedam,« pa je dr. Fink rekel: »Moje slovenstvo je bistven element moje osebnosti.«

Pa je bil tudi dr. Fink že rojen v emigraciji in do letošnje »Drage« še nikoli ni bil v osrednji Sloveniji!

Vinko Levstik

goriške novice

Odstop goriškega občinskega odbora

Začelo se je v ponedeljek 14. septembra. Občinski svet bi moral z glasovanjem poveriti arh. Graziata za vodstvo del v zvezi z izgradnjo drugega dela avtoporta. Glasovanje je bilo tajno. Po računih bi moral predlog dobiti 27 glasov predstavnikov petih strank koalicije, ki sestavljajo večino na goriški občini (DC, PSI, PSDI, PRI in SSK). Dobil pa jih je le 15.

Takoj je bilo očitno, da 12 svetovalcev iz večinskih vrst ni glasovalo za županov predlog. Zakaj ne? Po ocenitvi tega glasovanja so predstavniki strank večine prišli do zaključka, da ne gre za kak tehnični spodrsilaj, ampak za skaljene odnose ne samo med posameznimi strankami, ampak tudi znotraj vodilne DC. Glasovanje je torej dobilo politično obeležje in posledica je bil odstop celotnega odbora.

Župnija sv. Justa mučenca v PODGORI vabi v Marijinem letu na tradicionalno

PRAZNOVANJE ROŽNOVENSKE MATERE BOŽJE

■ V četrtek 1., petek 2. in sobota 3. oktobra ob 17.30 rožni venec in litanije, ob 18. uri sv. maša, združena z duhovno mislijo.

■ V nedeljo 4. oktobra ob 8. uri veseli del rožnega venca, ob 8.30 slovesna sv. maša, ob 9.30 žalostni del rožnega venca, ob 10. uri slovesna sv. maša, ob 14. uri častitljivi del rožnega venca in litanije Matere božje, procesija s kipom Fatimske Marije in pridiga. Po pobožnosti nastop nabrežinske godbe na trgu pred Cerkvijo.

»Jaz sem Mati rožnega venca. Prišla sem spodbujati vernike k spreobrnjenju. Naj molijo rožni venec in delajo pokoro za grehe!«

Fatima, 13. oktobra 1917

Sovodnje

Občinska seja v torek 15. septembra. Po sprejetju gmotnih izboljšav v korist uslužbencev je občinski svet razpravljal o spremembah proračuna za tekoče leto 1987, kajti razne postavke je bilo treba znižati, nekatere pa zvišati; npr. strošek za zgraditev občinske garaže je porasel od 112 milijonov 700.000 lir na 130 milijonov, asfaltiranje cest v Rupij in na Peči in zgraditev pločnikov v Sovodnjah od 171 na 192 milijonov itd. V celoti je bilo treba v proračunu spremeniti 26 postavk.

Sledila je odobritev izvršilnega načrta za asfaltiranje tistih cest v Rupij in na Peči, ki so bile razkopane zaradi odplačne kanalizacije. V ta načrt spada tudi preureditev opornega zidu v Rupij in dograditev pločnikov na glavni cesti v Sovodnjah od kapelice. Pri tem je svetovalec Marjan Tomšič opozoril tudi na potrebo preurediti stare pločnike, ki so v obupnem stanju zaradi vkopanih cevi za žice.

Ko se je kopalno omrežje za odplake v Rupij, je bilo potrebno preurediti tudi vodovodne cevi od državne ceste do cerkve, zaradi česar bo občinska uprava konzorciju CAFO izplačala 14.485.000 lir. Končni izračuni za obnovitvena dela na šolski stavbi v Rupij pa znašajo 78.500.000 lir (predvidenih je bilo 73 milijonov). Ker zahteva državni zakon, da morajo občinske uprave v svoj letni proračun vključiti tudi postavko o vrednosti občinske imovine, je svet poveril izvedenca Maura Falzarija, da jo oceni. Svet je tudi podaljšal pogodbo Nerini Ulian pr. Florenin za oskrbovanje na dom ostarelih občanov.

Župan je poročal, da je kuharica otroškega vrta v Rupij odšla v pokoj, zato jo

bo treba nujno nadomestiti. Pri tem pa nobeden od svetovalcev ni smatral za umestno vprašati, kako misli odbor ukrepati. Župan je tudi povedal, da bo »Genio civile« na območju, ki mu domačini pravijo Selet in Lazna pot, zgradil neke vrste jezik za zaščito zemljišč, ki jih že načenja tok Soče. Pri tem bo nujno ob prevozu materiala prihajalo do nevarnosti, kar naj domačini sprejmejo blagohotno. Župan in odbornik Emil Tomšič se bosta tudi odzvala vabilu občine Medicinice, ki ima v petek 18. sept. svoj praznik.

Remo Devetak

★

Romarski cerkvi v Marijinem letu

V goriško-koprski škofiji je škof Metod Piriš določil kot romarski cerkvi v Marijinem letu baziliko Matere božje na Sv. gori ter stolnico Marijinega vnebovzvetja v Koprju. Na kvartirico so se pa ljudje spraševali, zakaj ni romarska cerkev tudi ona na Mirenskem Gradu, ki je najbolj dostopna.

★

OBVESTILA

Povratak na sončno uro. V noči od sobote 26. na nedeljo 27. septembra preidejo srednjeevropske države, vključno Italija, z legalne na sočno uro. Pomaknite torej kazalce za 60 minut nazaj!

ZSKP - Gorica prireja v ponedeljek 28. sept. ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici srečanje s predstavniki Stalnega slovenskega gledališča iz Trsta, na katerem bo govora o programu letošnje sezone in o vprašanih gledališke dejavnosti.

PD »Standrež« sklicuje redni letni občni zbor v četrtek 1. oktobra ob 20.30 v župnijskem domu v Standrežu.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu bo v četrtek 1. oktobra praznovala svojega zavetnika sv. Vincencija z mašo ob 16.30 v kapeli pri šolskih sestrah pri Sv. Ivanu.

Slovenska prosveta - Trst prireja pred novo gledališko sezono srečanje z vodstvom in člani SSG iz Trsta 1. oktobra ob 20. uri v ul. Donizetti 3.

V Marijinem svetlišču na Pečah pri Boljuncu bo romarska maša v nedeljo 4. oktobra ob 15. uri.

Važno za jugoslovanske delavce. Sindikat Cisl prireja v soboto 26. sept. na svojem sedežu v ul. Roma 20 ob 14.30 okroglo mizo na temo »Tuji delavci (jugoslovanski) in italijanska zakonodaja«. Gre za važne informacije za vse tuje oz. jugoslovanske delavce, ki so zaposleni v Italiji. Udeležite se!

DAROVI

Za Katoliški glas: Tonica namesto cvetja na grob Anice Terčon 20.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: druž. Albin Šuligoj 150.000; župnija Standrež 100.000; Jože Čotar 50.000 lir.

Za tiskovni sklad Katoliškega glasa: N. N., Kanada 694.000 lir.

Za kapelo sv. Cirila in Metoda v Cerovljah: Marica, Olga in Nadja z družinami v spomin na pok. Anico Terčon 100.000; Marija Legiša, Cerovlje (7) 100.000; N. N., Sosljan 50.000; Norma Jazbec, Sosljan 50.000; v spomin pok. duhovnika Stefana Tonklijca: A. Ž. 100.000, M. Š. 50.000, A. in P. 70.000, M. P. 100.000, prijatelji iz Argentine 200.000 lir.

Za cerkev v Mavinjah: družinski člani ob smrti predrage Anice Terčon 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Anice Gruđen: N. N. za nabrežinski cerkveni zbor 50.000 in Marija Legiša 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

V petek 25. septembra ob 19. uri bo

ODPRTJE IN BLAGOSLOVITEV NOVE TELOVADNICE OB KATOLISKEM DOMU

Na sporedu so ta dan še otvoritveni govor, pozdravi in pevsko telovadna točka.

V soboto 26. sept. ob 9. uri mednarodni odbojarski turnir »Trofej mesto Gorica«.

V nedeljo 27. septembra

dopoldne: zaključek turnirja - začetek ob 9. uri;

popoldne ob 16. uri: akademija, godba na pihala iz Prvačine, nastop zborov, govor, telovadni nastopi. Nato prosta zabava. Igra ansambel Taims.

DAROVI

Za cerkev v Nabrežini: družina ob pogrebu drage mame Anice Terčon 100.000; Vera in Janko Ban namesto cvetja na grob iste 20.000; druž. Lovrenc Štrajn iz Doline v isti namen 50.000; Savko Bandelli z družino 50.000; ob pogrebu Olge Caharija 60.000; N. N. v isti namen 50.000; Ana Caharija v spomin drage Netke Devetak-Zerjal 20.000; ob pogrebu Emilije Mora 20.000; Mihelič 5.000; Pertot 5.000 lir.

Za CPZ Sv. Jernej - Opčine: Eda in Dragica z družino v spomin na Pinota Casotto in Achiasa Valle 60.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Danila Vidau v spomin Antona Sosiča 50.000; druž. Vidau v spomin na svoje pokojne 50.000; N. N. ob Marijanskem shodu 100.000; Antibano Marson v spomin na ženo Milo 50.000; Ana Sosič v spomin moža Antona 100.000; Patricia in Fulvio ob poroki 50.000; Jole Dancu v spomin na Marijo Dolenc-Hollstein 10.000; dr. Drago Stoka 50.000; N. N. 30.000; N. N. 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: J. F. 100.000 lir.

Za cesto na Sv. goro: N. N., Opčine 20.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa SJ: Tončka Sosič 20.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

Za misijone: M. F. 50.000 lir.

Za lačne po svetu: E. Urdih, Mavinje 5.000 lir.

Radio Trst A

Spored od 27. sept. do 3. okt. 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Emil in detektivi«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Poletni varieté. 14.10 Na počitnice! 15.00 Na obisku pri enologinji Vandi Gradnik. 15.30 Festival Števerjan '97. Igrajo ansambli »I Bintar's« iz Benečije, »Belokranjci« iz Črnomlja ter »Laporski kvintete« iz Laporja. 16.00 Sport.

Ponedeljek: 8.10 Zgodbe Lipeta Kosca. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Zbor Tabor z Opčin. 14.10 Otroški kotiček: Prisedi - razsodi! 15.00 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. Bralni roman. 15.10 V svetu mladih. 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 I Madrigalisti di Venezia. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva (1. del). 14.10 Govorimo o glasbi! 15.00 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. Bralni roman. 15.10 Od prehrane do potrošništva (2. del). 17.00 Kulturna kronika. 17.10 I Madrigalisti di Venezia. 18.00 R. Cigoj: »Mizarjeva delavnica«. Pripoved.

Sreda: 8.10 Oddaja iz Kanalske doline. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zenska in naš danes (1. del). 12.00 Oddaja o življenju z naravo. 13.20 Komorni mešani zbor »Nova Gorica« v cerkvi v Dolini. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. Bralni roman. 15.10 Zenska in naš danes (2. del). 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Č. Šiško-vič in pianist Igor Lazko. 18.00 Tržaška pisma Vuka Karadžića.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo (1. del). 12.00 D. Jelinčič: Odhajanja. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. Bralni roman. 15.00 Svet, v katerem živimo (2. del). 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor

V petek 25. septembra ob 17. uri

SLOVESNA BLAGOSLOVITEV v Cerovljah

temeljnega kamna cerkvice sv. Cirila in Metoda. Iskreno vabljeni vsi častilci svetih bratov in slovenski rojaki!

Akord 84 iz Ljubljane. 18.00 Primorski emigranti od Soče do Mlade Soče.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura (1. del). 13.20 Cecilijanka 1986: mešani zbor Pod lipo iz Špetra, moški zbor Skala iz Gabrij, mešani zbor Lipa iz Sempasa. 14.10 Otroški kotiček: Po svetu z raketo. 15.00 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. Bralni roman. 15.10 Umetnost in kultura (2. del). 16.00 Razmišljanja ob slovenskih ljudskih pravljicah. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Človek in okolje. 14.10 Glas iz Rezijske. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka B. Zonta. 18.00 Poletni varieté.

KAZIMIR STURMAN 29.9.1986 — 29.9.1987

Pred letom dni te je Gospodar življenja prerano poklical k sebi, ljubi mož in očka. Kako bridka nam je zavest, da te ne bo nikoli več nazaj.

Zena Amalija, hčerke Martina, Anica in Barbara, mali Stefan in ostalo sorodstvo

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZANESLJIVOST PRIJATELJSKE BANKE

V življenju se zgodi, da v določenem trenutku finančna pomoč lahko reši velike ali male probleme. Mi to vemo, ker kmečke in obrtne hranilnice in posojilnice so nastale

pred več kot sto leti na pobudo preprostih ljudi, ki jim je bila družina prva in najvažnejša skrb. Zaradi tega pri nas nudimo osebnostno posojila za poročne stroške, za opremo stanovanja ali za nakup novega avtomobila. Pomagamo z ugodnimi posojili in finančnimi prispevki pri nakupu, gradnji ali obnovi hiše. Naše

hranilnice in posojilnice omogočajo plačilo raznih storitev (SIP, ENEL, plin), davkov, najemnin itd.; izplačilo plač in pokojnin. Dajejo strokovne nasvete kako najkoristneje naložiti vaše prihranke. Pri nas boste naleteli na pristranost, učinkovitost, enostavno in hitro poslovanje,

na popolno pripravljeno rešiti vaše velike in male probleme. V kmečki in obrtni hranilnici in posojilnici ste v moderni banki in med prijatelji.

KMEČKE IN OBRTNE HRANILNICE IN POSOJILNICE

v Furlaniji-Juljski krajini

Tvoja domača banka

ZAHVALA

Ob izgubi naše predrage

Marije Butkovič vd. Pisk

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in vaščanom, ki so jo pospremili na zadnji poti, poklonili cvetje ter darovali v dobre namene. Zahvaljujemo se g. dekanu M. Komjancu za pogrebni obred, sovodenskem ženskem zboru za ganljivo petje ter zdravniku dr. G. Tavčarju, ki nam je stal ob strani.

Ljubka z družino

Sovodnje - Standrež, 21. septembra 1987